

Nagy-Körös apr. 6. 1858.

Kedves barátom,

Prósai dolgorat helyett, a mi sehogy sem akar men-
ni nekem, talán e fordítás jó lesz a szemlé-
be. Nem dicsekvésből, mintha igen jó volna,
akkor vele szembe ar eredet, de hogy kiéretik
mennyire bizony megküzdtem a nehézséggel.
Iserke niska olvasónak lesz kezénél, még ke-
vesebb veri magának a fáradságot, hogy után a
keressen: de ha így együtt van, akkoraslamil is
vadászint. E ballada formailag egyike a mesteri-
alkotásoknak, de fogadom, többen tudják könyv-
nélkül a vashajútsba-menést, mint a hányan ezt
elolvasták. Nem árt néha ily műfordításokra
is öfönös, példát adni, mert már bizony bizony
nagyon is eredetiek kerüünk lenni.

Vártaim Gyulais ar ünnepekre, töle akar-
tam kerüwdeni, de látom, kisebb gondja is na-
gyobb, hogysem ide jöjjen. Ti ünnep-utánra is
gerősesek, e bizonytalan terminus kére tag
magyarításai, no de akármikor a legfrisebb-
ben látalak. —

Képződés ar ittöket s fogad mind-
denken barátságom kijelentését!

U. i. Kérlek felügyelni,
hogy a némes füveg is hibátla-
mul nyomassék; László beütköl
erre. —

igaz híved
Arany

